

Artikel I

Het Uitvoeringsbesluit inkomstenbelasting 2001 wordt als volgt gewijzigd:

A.

In artikel 1, eerste lid, vervalt "2.6,".

Artikel I, onderdelen A en B (artikelen 1 en 11 van het Uitvoeringsbesluit inkomstenbelasting 2001)

In het kader van de behandeling van het Belastingplan 2024 in de Tweede Kamer is het amendement Grinwis c.s.¹ aangenomen. Ingevolge dat amendement is het zogenoemde keuzerecht voor in het buitenland geworven deskundigen om te kiezen voor toepassing van de zogenoemde partiële buitenlandse belastingplicht, dat tot en met 31 december 2024 was opgenomen in artikel 2.6 Wet IB 2001, per 1 januari 2025 vervallen. Het keuzerecht voor partiële buitenlandse belastingplicht gaf in dat kader aan houders van een beschikking als bedoeld in artikel 10ei UBLB 1965, dat ziet op de in artikel 31a, tweede lid, onderdeel e, en achtste lid, Wet LB 1964 opgenomen expatregeling (thans nog: 30%-regeling), gedurende de looptijd van die beschikking de mogelijkheid om voor de toepassing van box 2 en box 3 te worden behandeld als buitenlands belastingplichtige. Dat had als gevolg dat Nederland bij die belastingplichtigen geen belasting mocht heffen over buitenlands inkomen uit box 2 en box 3. Bij de afschaffing van het keuzerecht voor partiële buitenlandse belastingplicht is in overgangsrecht voorzien. Belastingplichtigen die uiterlijk over het laatste loontijdvak van 2023 een vergoeding genoten waarop de expatregeling werd toegepast, kunnen nog tot en met uiterlijk 31 december 2026 gebruikmaken van de partiële buitenlandse belastingplicht. Dit betekent dat met ingang van 1 januari 2027 het keuzerecht voor partiële buitenlandse belastingplicht voor alle belastingplichtigen eindigt. Per die datum dient derhalve ook de nadere uitwerking van de partiële buitenlandse belastingplicht in artikel 11 UBIB 2001 te vervallen en dient artikel 1 UBIB 2001 op dat punt te worden aangepast. Dat wordt met deze aanpassingen geregeld.

B.

Artikel 11 vervalt.

C.

In artikel 12a wordt, onder verlettering van de onderdelen h en i tot i en j, een onderdeel ingevoegd, luidende:

h. de Regeling nationale EZ-, LVVN- en KGG-subsidies, titel 2.26 Sanering garnalenvisserij;

Artikel I, onderdeel C (artikel 12a van het Uitvoeringsbesluit inkomstenbelasting 2001)

Met de wijziging van artikel 12a UBIB 2001 wordt de module sanering garnalenvisserij van titel 2.26 van de Regeling nationale EZ-, LVVN- en KGG-subsidies aangewezen als regelgeving die leidt tot herstructurering of beëindiging van een bedrijfstak als bedoeld in artikel 3.54, twaalfde lid,

¹ Kamerstukken II 2023/24, 36418, nr. 69.

onderdeel c, Wet IB 2001. Daarmee valt deze module onder overheidsingrijpen als bedoeld in artikel 3.54, twaalfde lid, Wet IB 2001. In verband met het aanwijzen van de module sanering garnalenvisserij worden in artikel 12a UBIB 2001 de onderdelen h en i verletterd tot onderdelen i en j. Het ingevoegde artikel 12a, onderdeel h, UBIB 2001 werkt terug tot en met 5 juli 2025. Dit is de datum waarop de Tijdelijke subsidieregeling sanering garnalenvisserij in werking is getreden. Door de terugwerkende kracht wordt voorkomen dat in voorkomende gevallen vanaf de inwerkingtreding van de Tijdelijke subsidieregeling sanering garnalenvisserij de vorming van een herinvesteringsreserve niet toegestaan zou zijn.

D.

PM (provinciale regelingen)

E.

Artikel 21 wordt als volgt gewijzigd:

1. Aan het eerste lid wordt toegevoegd "waarbij het bedrag van de vermindering ten hoogste gelijk is aan het bedrag van het vervreemdingsvoordeel van de tot een aanmerkelijk belang behorende aandelen of winstbewijzen ter zake waarvan een conserverende aanslag is opgelegd".

2. In het derde lid wordt na "belasting is beëindigd" ingevoegd "en voor zover het eerste lid geen toepassing vindt".

Artikel I, onderdeel E (artikel 21 van het Uitvoeringsbesluit inkomstenbelasting 2001)

Artikel 21 UBIB 2001 regelt de gevolgen voor de verkrijgingsprijs van een aanmerkelijk belang van een buitenlandse belastingplichtige in geval van een (gedeeltelijke) kwijtschelding van de conserverende aanslag. Zoals is toegelicht in het algemeen deel kan in sommige situaties een negatieve verkrijgingsprijs of een dubbele verlaging van de verkrijgingsprijs ontstaan. Artikel 21, eerste lid, UBIB 2001 kan in sommige situaties leiden tot een negatieve verkrijgingsprijs, waardoor per saldo zou worden geheven over waardeinstijgingen opgekomen tijdens de buitenlandse periode. Een (gedeeltelijke) dubbele verlaging van de verkrijgingsprijs kan ontstaan vanwege het feit dat in sommige situaties én artikel 21, eerste lid, UBIB 2001 én artikel 21, derde lid, UBIB 2001 toegepast kunnen worden. De vermindering de verkrijgingsprijs van artikel 21, derde lid, UBIB 2001 is daarom slechts van toepassing voor zover artikel 21, eerste lid, UBIB 2001 geen toepassing vindt. Verder wordt geregeld dat de verkrijgingsprijs als gevolg van de toepassing van artikel 21, eerste lid, UBIB 2001 niet negatief kan worden, doordat het bedrag van de vermindering van de verkrijgingsprijs niet meer kan bedragen dan het bedrag van het fictieve vervreemdingsvoordeel van de tot een aanmerkelijk belang behorende aandelen of winstbewijzen ter zake waarvan een conserverende aanslag is opgelegd.

Artikel II

Het Uitvoeringsbesluit loonbelasting 1965 wordt als volgt gewijzigd:

A.

Artikel 10b wordt als volgt gewijzigd:

1. In het derde lid, eerste zin, wordt "ten hoogste de laatste vijf kalenderjaren direct voorafgaande aan het kalenderjaar van" vervangen door "een periode die ligt in ten hoogste de laatste vijf jaren voorafgaande aan het".
2. In het vierde lid wordt "de direct" telkens vervangen door "het gemiddelde van de genoten loonbestanddelen in een periode die ligt maximaal vijf jaar" en wordt "die perioden genoten loonbestanddelen" telkens vervangen door "de perioden van onbetaald verlof".
3. In het vijfde lid wordt "de direct" vervangen door "het gemiddelde van de genoten loonbestanddelen uit tegenwoordige dienstbetrekking in een periode die ligt maximaal vijf jaar" en wordt "die perioden genoten loonbestanddelen uit tegenwoordige dienstbetrekking" vervangen door "die perioden na onvrijwillig ontslag".
4. In het zesde lid, eerste zin, wordt "de direct" vervangen door "het gemiddelde van de genoten loonbestanddelen uit tegenwoordige dienstbetrekking in een periode die ligt maximaal vijf jaar" en wordt "die perioden genoten loonbestanddelen uit tegenwoordige dienstbetrekking" vervangen door "die perioden na ontslag". Voorts wordt in de derde zin "voorafgaand" vervangen door "voorafgaande".
5. In het tiende lid wordt na "werkzaam is," ingevoegd "met de loonindex van de bedrijfstak van het bedrijfstakpensioenfonds waarbij de werknemer pensioen opbouwt" en wordt ", dan wel" vervangen door "of".

Artikel II, onderdeel A (artikel 10b van het Uitvoeringsbesluit loonbelasting 1964)

Met de wijziging van artikel 10b, derde lid, UBLB 1965 wordt geregeld dat de referteperiode voor de bepaling van het pensioengevend loon voor het partnerpensioen bij overlijden voor pensioendatum en het wezenpensioen wordt gewijzigd en daarmee aansluit bij de uitvoeringspraktijk, zoals toegelicht in het algemeen deel van deze nota. Met deze wijziging mag voor de bepaling van het pensioengevend loon worden uitgegaan van het gemiddelde van de loonbestanddelen over maximaal een periode van vijf jaren voorafgaande aan het overlijden. Binnen dit kader kan nog steeds in een pensioenregeling voor de duur van een referteperiode worden gekozen. Bij een overlijden per 1 december 2026 kan bijvoorbeeld worden gemiddeld over de periode 1 december 2025 tot 30 november 2026, maar bijvoorbeeld ook over de periode 1 september 2025 tot 1 september 2026. De referteperiode hoeft niet te eindigen direct voorafgaande aan de datum van overlijden. Er dient een referteperiode te worden gekozen die ligt in de periode van ten hoogste de laatste vijf jaar voorafgaande aan het overlijden. Hierbij dient derhalve sprake te zijn van een aaneengesloten periode. Het is dus niet mogelijk om te middelen over bijvoorbeeld onder meer de jaren 2023 en 2025 waarbij het jaar 2024 buiten beschouwing wordt gelaten.

Met de aanpassing van artikel 10b, vierde, vijfde en zesde lid, UBLB 1965 wordt een soortgelijke aanpassing aangebracht voor de situatie van pensioenopbouw over een periode van onbetaald verlof, onderscheidenlijk voor de situatie van pensioenopbouw na ontslag. Het gaat daar echter niet om maximaal vijf jaar voorafgaande aan het overlijden, maar om maximaal vijf jaar voorafgaande aan of na afloop van de periode van onbetaald verlof onderscheidenlijk voorafgaande aan het ontslag.

Met de wijziging van artikel 10b, tiende lid, UBLB 1965 wordt geregeld dat bij vrijwillige aansluiting bij een bedrijfstakpensioenfonds het mogelijk wordt om te indexeren met de loonindex van de bedrijfstak van het bedrijfstakpensioenfonds waar de werknemer vrijwillig bij is aangesloten. Op dit moment is indexatie nog alleen mogelijk met de loonindex van de bedrijfstak waarin de werknemer zelf werkzaam is of met de gemiddelde loonindex voor CAO-lonen per maand. Deze aanpassing maakt de uitvoering van de pensioenregeling voor een bedrijfstakpensioenfonds op dit punt eenvoudiger.

B.

Artikel 10ea wordt als volgt gewijzigd:

1. In het eerste lid, onderdeel a, vervalt “voor een periode van ten hoogste 20 maanden, 20% van de grondslag voor de daaropvolgende periode van ten hoogste 20 maanden en 10% van de grondslag voor de daaropvolgende periode van ten hoogste 20 maanden”.
2. Het derde lid vervalt.

Artikel II, onderdeel B (artikel 10ea van het Uitvoeringsbesluit loonbelasting 1965)

In het kader van de behandeling van het Belastingplan 2024 in de Tweede Kamer is het amendement Omtzigt c.s. aangenomen. Dat amendement regelt dat per 1 januari 2024 het maximumbedrag dat forfaitair kan worden beschouwd als een vergoeding van kosten en verstrekkingen vanwege tijdelijk verblijf buiten het land van herkomst (de expatregeling) voor ingekomen werknemers voor ten hoogste de eerste 20 maanden kan worden gesteld op ten hoogste 30% van – kort gezegd – het belastbare loon, voor ten hoogste de daaropvolgende 20 maanden op ten hoogste 20% van dat loon en voor ten hoogste de daaropvolgende 20 maanden tot ten hoogste 10% van dat loon. In het Eindejaarsbesluit 2023 is artikel 10ea UBLB 1965 aangepast om de lagere regelgeving te laten aansluiten bij de wetswijziging die is opgenomen in het amendement Omtzigt c.s.

Tijdens de behandeling van het Belastingplan 2024 in de Eerste Kamer is vervolgens de motie Geerdink-Moonen aangenomen. Deze motie verzoekt de regering om de voorgenomen evaluatie van de expatregeling naar voren te halen en op basis van die evaluatie met een alternatief voorstel in het Belastingplan 2025 te komen dat minder schadelijk uitpakt voor de economie. In reactie op deze motie heeft SEO Economisch Onderzoek, op verzoek van het kabinet, de expatregeling versneld geëvalueerd. De uitkomsten van de evaluatie zijn door SEO Economisch Onderzoek opgenomen in het rapport Kunde, Kosten en Keuzes. In het rapport geven de onderzoekers aan dat een forfait met een vast maximum percentage beter aansluit bij de kostenontwikkeling en lagere uitvoeringskosten heeft dan een forfait dat afbouwt met de verblijfsduur. Het kabinet heeft opvolging gegeven aan deze aanbeveling door in het Belastingplan 2025 de gericht vrijgestelde vergoeding, bedoeld in artikel 10ea UBLB 1965, met ingang van 1 januari 2025 weer vorm te geven aan de hand van een vast maximumpercentage. Voor de jaren 2025 en 2026 bedraagt dit maximumpercentage 30% en vanaf 1 januari 2027 wordt het maximumpercentage gesteld op 27%.

Bij de aanpassing van de 30-20-10-regeling naar een vast percentage is per abuis artikel 10ea UBLB 1965 hierop niet aangepast. Deze omissie wordt via het onderhavige besluit met

terugwerkende werking tot en met 1 januari 2025 hersteld, zijnde de datum waarop weer een vast percentage is gaan gelden.

C.

In artikel 10ea, eerste lid, wordt "30%" vervangen door "27%".

Artikel II, onderdeel C (artikel 10ea van het Uitvoeringsbesluit loonbelasting 1965)

Zoals hiervoor is aangegeven wordt ingevolge het Belastingplan 2025 met ingang van 1 januari 2027 het percentage van de voor de expatregeling geldende forfaitaire maximale onbelaste vergoeding verlaagd van 30% naar 27%. Met de wijziging van artikel 10ea, eerste lid, UBLB 1965 wordt deze verlaging per 1 januari 2027 ook in lagere regelgeving verwerkt.

D.

Artikel 10eb wordt als volgt gewijzigd:

1. In het eerste lid wordt "€ 48.013" vervangen door "€ 52.521".
2. In het tweede lid wordt "€ 36.497" vervangen door "€ 39.923".

Artikel II, onderdeel D (artikel 10eb van het Uitvoeringsbesluit loonbelasting 1965)

Zoals hiervoor in de toelichting op de wijziging van artikel 10ea UBLB 1965 is aangegeven, is de omzetting van de expatregeling in een 30-20-10-regeling, zoals geregeld in het amendement Omtzigt c.s.², per 1 januari 2025 grotendeels teruggedraaid. Bij het terugdraaien van de 30-20-10-regeling naar een vast percentage gedurende de gehele voor de betreffende werknemer geldende looptijd van de expatregeling, zijn ook twee aanpassingen van het UBLB 1965 inzake de expatregeling aangekondigd. De eerste aanpassing betreft de verlaging van het in artikel 10ea UBLB 1965 vermelde percentage van 30% naar 27% met ingang van 1 januari 2027. De tweede aanpassing die is aangekondigd in de memorie van toelichting bij het Belastingplan 2025 betreft een verhoging van het loon dat een werknemer moet verdienen om als specifiek deskundig te kwalificeren, zijnde een voorwaarde om in aanmerking te komen voor de forfaitaire expatregeling. In de memorie van toelichting bij het Belastingplan 2025 is aangegeven dat het kabinet van plan was om bij algemene maatregel van bestuur per 1 januari 2027 de voor de meeste ingekomen werknemers geldende salarishnorm te verhogen van € 46.107 naar € 50.436 (prijzen 2024) en de salarishnorm voor ingekomen werknemers onder de 30 jaar met een mastergraad in het wetenschappelijk onderwijs of een hiermee gelijkwaardige buitenlandse graad te verhogen van € 35.048 tot € 38.338 (prijzen 2024). Het UBLB 1965 is de algemene maatregel van bestuur waarin de aangekondigde verhoging van de salarishnormen wordt vormgegeven.

De voor 2024 genoemde bedragen voor de salarishnormen zijn na de genoemde verhoging aangepast aan de hand van de tabelcorrectiefactor voor het jaar 2025. Na verhoging van de salarishnormen aan de hand van de tabelcorrectiefactor 2025 bedragen de verhoogde salarishnormen € 52.521, onderscheidenlijk € 39.923. Via de Bijstellingsregeling directe belastingen 2026 worden aan het begin van het kalenderjaar 2027 de salarishnormen aangepast aan de hand van de tabelcorrectiefactor 2026.

² Kamerstukken II 2023/24, 36418, nr. 63.

E.

In artikel 11, eerste lid, onderdeel a, wordt, onder vernummering van de subonderdelen 2° tot en met 6° tot 3° tot en met 7°, een subonderdeel ingevoegd, luidende:

2°. termijnen of uitkeringen van niet of niet langer kwalificerende lijfrenten als bedoeld in artikel 3.100, vierde lid, van de Wet inkomstenbelasting 2001 verstrekt door een verzekeraar als bedoeld in artikel 1:1 van de Wet op het financieel toezicht of een bank, beleggingsonderneming of beheerder als bedoeld in artikel 3.126a, tweede lid, van de Wet inkomstenbelasting 2001;

Artikel II, onderdeel E (artikel 11 Uitvoeringsbesluit loonbelasting 1965)

Op grond van artikel 34, eerste lid, onderdeel a, Wet LB 1964 kunnen bij algemene maatregel van bestuur regels worden gesteld ingevolge welke loonbelasting mede wordt geheven van natuurlijke personen die termijnen van lijfrenten of andere periodieke uitkeringen of verstrekkingen genieten. Aan deze delegatiebevoegdheid wordt invulling gegeven met artikel 11, eerste lid, onderdeel a, UBLB 1965. In artikel 11, eerste lid, onderdeel a, onder 1°, UBLB 1965 is onder meer voor termijnen van lijfrenten bepaald dat inhoudingsplicht voor de loonbelasting geldt. Met het onderhavige wijzigingsbesluit wordt geregeld dat deze inhoudingsplicht ook geldt voor termijnen of uitkeringen van niet of niet langer kwalificerende lijfrenten als bedoeld in artikel 3.100, vierde lid, Wet IB 2001, dat ingevolge de FVW 2026 met ingang van 1 januari 2026 in werking is getreden. Hiermee geldt voor niet of niet langer kwalificerende lijfrenten dezelfde inhoudingsplicht als voor lijfrenten. Het gaat hierbij om termijnen of uitkeringen die worden verstrekt door een verzekeraar als bedoeld in artikel 1:1 van de Wet op het financieel toezicht of een bank, beleggingsonderneming of beheerder als bedoeld in artikel 3.126a, tweede lid, Wet IB 2001.

Artikel III

De bijlage behorende bij het Besluit vergelijking buitenlandse rechtsvormen wordt als volgt gewijzigd:

1. Met betrekking tot Brazilië wordt in de alfabetische volgorde ingevoegd:

	2025	Sociedade Anônima	SA	Naamloze vennootschap of besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid	
--	------	-------------------	----	---	--

2. In de alfabetische volgorde wordt ingevoegd:

Israël	2025	Chevra Ba'am	Israëlsche Ltd.	Naamloze vennootschap of besloten	
--------	------	--------------	-----------------	-----------------------------------	--

				vennootschap met beperkte aansprakelijkheid	
--	--	--	--	---	--

3. In de eerste kolom wordt "Macedonië" vervangen door "Noord-Macedonië". Voorts wordt het overzicht met betrekking tot Noord-Macedonië na het overzicht met betrekking tot Nieuw-Zeeland geplaatst.

4. In de alfabetische volgorde wordt ingevoegd:

Namibië	2026	Private Company Limited by Shares	Namibische Pty Ltd.	Naamloze vennootschap of besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid	
---------	------	-----------------------------------	---------------------	---	--

5. In de alfabetische volgorde wordt ingevoegd:

Sint Maarten	2025	Besloten vennootschap	BV	Naamloze vennootschap of besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid	
--------------	------	-----------------------	----	---	--

6. Het overzicht met betrekking tot Venezuela wordt na het overzicht met betrekking tot Turkije geplaatst.

Artikel III (Bijlage behorende bij het Besluit vergelijking buitenlandse rechtsvormen)

Artikel III regelt de wijziging van de in de bijlage bij het BVBR opgenomen rechtsvormenlijst. De rechtsvormenlijst wordt in beginsel jaarlijks aangepast. Het betreft thans een aanvulling van de rechtsvormenlijst. Naar aanleiding van in de praktijk ontstane vragen over bijvoorbeeld de (al dan niet) buitenlandse belastingplicht van een buitenlands lichaam in Nederland, zijn aan de hand van de criteria die zijn gegeven in artikel 2, eerste en tweede lid, van het BVBR een aantal buitenlandse rechtsvormen beoordeeld door de kennisgroep Belastingplicht en Kwalificatie Rechtsvormen van de Belastingdienst en daarmee voorzien van een kwalificatie. Deze beoordelingen zijn als kennisgroepstandpunt gepubliceerd. Het kabinet neemt deze kwalificatie van de kennisgroep Belastingplicht en Kwalificatie Rechtsvormen van de Belastingdienst over en neemt ze als rechtsvermoeden op in het BVBR. Naar aanleiding van die beoordelingen wordt de rechtsvormenlijst aangevuld met de volgende kwalificaties voor de toepassing van de Wet IB 2001, de Wet Vpb 1969, de Wet DB 1965 en de Wet BB 2021:

- De Braziliaanse Sociedade Anônima. De Braziliaanse Sociedade Anônima is vergelijkbaar met een Nederlandse naamloze vennootschap (Nederlandse nv) of besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid (Nederlandse bv). Voor een nadere toelichting wordt verwezen naar het

gepubliceerde standpunt van de kennisgroep Belastingplicht en Kwalificatie Rechtsvormen van 8 december 2025 (KG:211:2025:12).³

- De Israelische Chevra Ba'am. De Israelische Chevra Ba'am (Engelstalige benaming: Limited Company, afgekort: Israëlsche Ltd) is vergelijkbaar met een Nederlandse nv of Nederlandse bv. Voor een nadere toelichting wordt verwezen naar het gepubliceerde standpunt van de kennisgroep Belastingplicht en Kwalificatie Rechtsvormen van 9 december 2025 (KG:211:2025:13).⁴

- De Namibische Private Company Limited by Shares. De Namibische Private Company Limited by Shares is vergelijkbaar met een Nederlandse nv of Nederlandse bv. Voor een nadere toelichting wordt verwezen naar het gepubliceerde standpunt van de kennisgroep Belastingplicht en Kwalificatie Rechtsvormen van 16 januari 2026 (KG:211:2026:1).⁵

- De Sint Maarten besloten vennootschap. De Sint Maarten besloten vennootschap is vergelijkbaar met een Nederlandse nv of Nederlandse bv. Voor een nadere toelichting wordt verwezen naar het gepubliceerde standpunt van de kennisgroep Belastingplicht en Kwalificatie Rechtsvormen van 8 december 2025 (KG:211:2025:11).⁶

Het kabinet maakt daarnaast van de gelegenheid gebruik om de rechtsvormenlijst op enkele punten redactioneel te wijzigen. Ten eerste wordt 'Macedonië' gewijzigd in 'Noord-Macedonië'. Als gevolg daarvan moet ook de alfabetische volgorde worden aangepast. Door het overzicht van Noord-Macedonië in de alfabetische volgorde op te nemen wordt dat overzicht opgenomen tussen het overzicht van Nieuw-Zeeland en het overzicht van Noorwegen. Ten tweede wordt de alfabetische volgorde aangepast voor het overzicht van Venezuela. Het overzicht van Venezuela is eerder per abuis opgenomen tussen het overzicht van de Verenigde Staten van Amerika (alle staten) en het overzicht van het Verenigd Koninkrijk. Door het overzicht van Venezuela in de alfabetische volgorde te plaatsen, wordt dat overzicht opgenomen tussen het overzicht van Turkije en het overzicht van de Verenigde Arabische Emiraten (Dubai).

Artikel IV

Het Uitvoeringsbesluit Successiewet 1956 wordt als volgt gewijzigd:

A.

Artikel 11 wordt als volgt gewijzigd:

1. In het eerste lid vervalt ", door tussenkomst van de inspecteur,".
2. In het derde lid wordt na "cultuurgoed" ingevoegd ", foto's van het cultuurgoed, een aanbevelingsbrief van de directeur van de culturele instelling die het cultuurgoed na de overdracht aan de Staat, bedoeld in artikel 67, derde lid, van de Successiewet 1956, in de collectie zou willen opnemen".

Artikel IV, onderdeel A (artikel 11 van het Uitvoeringsbesluit Successiewet 1956)

³ <https://kennisgroepen.belastingdienst.nl/publicaties/kg211202512-braziliaanse-s-a/>.

⁴ <https://kennisgroepen.belastingdienst.nl/publicaties/kg211202513-israelische-ltd/>.

⁵ <https://kennisgroepen.belastingdienst.nl/publicaties/kg21120261-namibische-pty-ltd/>.

⁶ <https://kennisgroepen.belastingdienst.nl/publicaties/kg211202511-sint-maarten-bv/>.

Op grond van artikel 67, derde lid, SW 1956 kan de Minister van Financiën geheel of gedeeltelijk kwijtschelding van de verschuldigde erfbelasting verlenen indien voorwerpen uit een nalatenschap met een nationaal cultuurhistorisch of kunsthistorisch belang door de verkrijger in eigendom worden overgedragen aan de Staat. Artikel 11 UBSW 1956 regelt op welke wijze het verzoek daartoe moet worden gedaan. Op grond van 11, tweede lid, UBSW 1956 moet het verzoek worden ingediend uiterlijk binnen acht weken nadat de aanslag erfbelasting onherroepelijk is komen vast te staan. Op grond van artikel 11, eerste lid, UBSW 1956 moeten alle verkrijgers van het cultuurgoed hiervoor gezamenlijk een verzoek indienen bij de Minister van Financiën, door tussenkomst van de inspecteur. De gedachte achter deze wijze van indiening was destijds dat hiermee werd voorkomen dat nabestaanden bij de fiscale afwikkeling van de nalatenschap bescheiden moeten indienen bij twee instanties: de aangifte erfbelasting bij de inspecteur en het verzoek om kwijtschelding bij de Minister van Financiën. Deze regeling dient in het licht van de toenmalige tijd gelezen te worden, waarin het aanslagproces erfbelasting nog op papier werd gedaan. De inspecteur stuurde het verzoek om kwijtschelding vergezeld van de aanslag erfbelasting schriftelijk door aan de Minister van Financiën. Sinds dit proces is gedigitaliseerd, is het nut van de tussenkomst van de inspecteur verloren gegaan. Daarnaast moeten verzoeken tijdens leven als bedoeld in artikel 14 UBSW 1956 wel rechtstreeks bij de Minister van Financiën worden ingediend. Dit verschil in proces kan tot verwarring leiden bij burgers. Om deze redenen wordt met ingang van 1 januari 2027 niet langer in artikel 11, eerste lid, UBSW 1956 bepaald dat verzoeken door tussenkomst van de inspecteur moeten worden gedaan. Voortaan dienen verzoeken om kwijtschelding rechtstreeks te worden gericht aan de Minister van Financiën en dus naar het Ministerie van Financiën te worden gestuurd. In de praktijk zal het contact tussen de inspecteur en de medewerker die de verzoeken om kwijtschelding behandelt op dezelfde voet als voorheen zal plaatsvinden, zodat gewaarborgd is dat het cultuurgoed in de aanslagregeling is betrokken en dat die medewerker weet hoeveel de verschuldigde belasting en de in rekening gebrachte belastingrente bedroegen.

Daarnaast wordt in de praktijk gevraagd dat met een verzoek, naast een omschrijving van het cultuurgoed en een opgave van de waarde in het economische verkeer, foto's van het cultuurgoed worden meegestuurd alsmede een aanbevelingsbrief van de directeur van een culturele instelling die het cultuurgoed na de overdracht aan de Staat in de collectie zou willen opnemen. De gedachte achter het opvragen van deze bescheiden is dat deze van belang zijn voor de beoordeling of sprake is van een cultuurgoed dat voldoet aan de cultuurhistorische of kunsthistorische voorwaarden die zijn opgenomen in artikel 15 UBSW 1956. Door codificatie van deze praktijk ontstaat (reeds voorafgaand aan de indiening van het verzoek) meer duidelijkheid over welke bescheiden het verzoek moet omvatten.

In de aanbevelingsbrief van de directeur van de culturele instelling wordt gemotiveerd waarom het cultuurgoed een waardevolle aanvulling is op de collectie van die instelling en hoe het cultuurgoed past in het verzamel- en tentoonstellingsbeleid van die instelling. Dit wil overigens niet zeggen dat die instelling het cultuurgoed ook in eigendom verkrijgt. Het cultuurgoed wordt immers eigendom van de Staat, die het cultuurgoed vervolgens in (langdurig) bruikleen kan geven aan de instelling die de aanbevelingsbrief heeft geschreven.

Artikel V

Het uitvoeringsbesluit belastingen op milieugrondslag wordt als volgt gewijzigd:

A.

Aan artikel 1, eerste lid, wordt toegevoegd "en aan artikel 10a van de Algemene wet inzake rijksbelastingen".

Artikel V, onderdeel A (artikel 1 van het Uitvoeringsbesluit belastingen op milieugrondslag)

Artikel 1 van het Uitvoeringsbesluit belastingen op milieugrondslag (UBbm) bevat een opsomming van wettelijke bepalingen waaraan dat besluit uitvoering geeft. In verband met de in het UBbm op te nemen informatieverplichting voor suppleties vliegbelasting en de daarmee verband houdende boetebepaling (zie de toelichting bij artikel [PM], onderdeel B) wordt een verwijzing naar artikel 10a van de Algemene wet inzake rijksbelastingen (AWR) aan die opsomming toegevoegd.

B.

In het Uitvoeringsbesluit belastingen op milieugrondslag wordt artikel 26 als volgt gewijzigd:

1. Aan het tweede lid wordt een zin toegevoegd, luidende: Indien geen eindfactuur wordt uitgereikt, wordt de teruggaaf enkel verleend indien alle op de verbruiksperiode betrekking hebbende facturen worden overgelegd.

2. In het derde lid wordt na "de factuur" ingevoegd "of de facturen". Voorts wordt aan dat lid toegevoegd ", onderscheidenlijk die facturen zijn betaald".

Artikel V, onderdeel B (artikel 26 van het Uitvoeringsbesluit belastingen op milieugrondslag)

Artikel 69, eerste tot en met derde lid, van de Wet belastingen op milieugrondslag (Wbm) bevat een teruggaveregeling in de energiebelasting voor religieuze en non-profitinstellingen. Uit artikel 26, tweede lid, UBbm volgt dat de Belastingdienst een dergelijke teruggave uitsluitend verleent als de verzoeker een eindfactuur overlegt. De bedoeling hiervan is dat verzoekers één keer per verbruiksperiode van doorgaans twaalf maanden een teruggaveverzoek indienen in plaats van maandelijks. De achtergrond van deze bepaling is niet dat slechts één factuur wordt overgelegd.

Bij grootverbruikaansluitingen maakt de energieleverancier geen eindfactuur op omdat maandelijks het daadwerkelijke verbruik wordt afgerekend. In die gevallen kunnen verzoekers niet voldoen aan de voorwaarde dat een eindfactuur bij het teruggaveverzoek wordt ingediend. Strikt genomen zouden teruggaven in die gevallen niet kunnen worden verleend. Dat verhoudt zich niet tot de bedoeling van artikel 26 UBbm. Daarom wordt artikel 26, tweede en derde lid, UBbm zo aangepast dat in geval van grootverbruikaansluitingen voortaan ook een teruggave wordt verleend zonder dat er een eindfactuur is, mits de verzoeker alle (maandgemeten) facturen overlegt die betrekking hebben op de verbruiksperiode waarop het teruggaveverzoek ziet. De verbruiksperiode is in dit verband doorgaans een kalenderjaar.⁷

⁷ Artikel 47, eerste lid, onderdeel d, onder 2, Wbm.

C.

Aan hoofdstuk VII worden twee artikelen toegevoegd, luidende:

Artikel 28b

1. Zodra de belastingplichtige constateert dat hij een aangifte over een tijdvak in de afgelopen vijf kalenderjaren onjuist of onvolledig heeft gedaan waardoor te veel of te weinig belasting is betaald, is hij gehouden alsnog bij wijze van suppletie de juiste en volledige inlichtingen, gegevens of aanwijzingen te verstrekken.

2. De suppletie moet gedaan worden voordat de belastingplichtige weet of redelijkerwijs moet vermoeden dat de inspecteur met de desbetreffende onjuistheid of onvolledigheid bekend is of zal worden, maar niet later dan acht weken nadat de belastingplichtige de onjuistheid of onvolledigheid heeft geconstateerd.

3. De suppletie, bedoeld in het eerste lid, geschiedt op de door de inspecteur aangegeven wijze.

Artikel 28c

1. Het niet of niet tijdig doen van de suppletie, bedoeld in artikel 28b, eerste lid, en het niet doen van de suppletie op de op grond van artikel 28b, derde lid, aangegeven wijze worden aangemerkt als een beboetbaar feit.

2. De bevoegdheid tot het opleggen van een vergrijpboete voor een overtreding als bedoeld in het eerste lid vervalt door verloop van vijf jaren na afloop van het kalenderjaar waarin de belastingschuld is ontstaan of de teruggaaf is verleend.

Artikel V, onderdeel C (artikelen 28b en 28c van het Uitvoeringsbesluit belastingen op milieugrondslag)

De vliegbelasting wordt door de exploitant van de luchthaven voldaan op aangifte. Het ingevolge het onderhavige besluit per 1 januari 2027 in te voeren artikel 28b UBbm verplicht exploitanten van luchthavens om uit eigen beweging onjuistheden in de aangifte vliegbelasting te corrigeren door middel van een suppletie, die kan worden gezien als een bezwaar tegen de eigen aangifte, of een verzoek om ambtshalve vermindering. Deze verplichting geldt zowel indien te veel belasting is betaald als indien te weinig belasting is betaald.

Artikel 28b, eerste lid, UBbm

Zodra de exploitant van de luchthaven constateert dat hij een aangifte onjuist of onvolledig heeft gedaan waardoor te veel of te weinig belasting is betaald, is hij gehouden alsnog bij wijze van suppletie de juiste en volledige inlichtingen, gegevens of aanwijzingen te verstrekken. Op grond van artikel 20, derde lid, AWR bedraagt de termijn voor de naheffingsaanslag en het verzoek om ambtshalve teruggaaf vijf jaren na afloop van het kalenderjaar waarin de belastingschuld is ontstaan of waarover de teruggaaf wordt verleend. De termijn voor het doen van suppletie sluit daarop aan.

Artikel 28b, tweede lid, UBbm

In de situatie dat de exploitant van de luchthaven niet weet of redelijkerwijs moet vermoeden dat de inspecteur met de desbetreffende onjuistheid of onvolledigheid bekend is of zal worden, moet de suppletie uiterlijk worden gedaan op de laatste dag van de achtste week nadat de

exploitant van een luchthaven heeft geconstateerd dat een aangifte vliegbelasting onjuist of onvolledig gedaan is. Doorgaans zal de onjuistheid of onvolledigheid (kort) na het indienen van de aangifte vliegbelasting worden bekend zijn. In gevallen dat de suppletie binnen zes weken na voldoening van de vliegbelasting is ingediend, kan de suppletie worden aangemerkt als bezwaar tegen de eerdere voldoening van vliegbelasting als deze dient ter vermindering daarvan. Het is echter ook niet uitgesloten dat een suppletie betrekking heeft op 'oudere' jaren. In dat geval leidt het doen van een suppletie tot een naheffingsaanslag of wordt de gedane suppletie behandeld als een verzoek om ambtshalve teruggaaf.

Artikel 28b, derde lid, UBbm

Tot slot wordt bepaald dat de inspecteur aangeeft op welke wijze suppletie gedaan moet worden. Dit kan bijvoorbeeld zijn in de aangifte over het komende tijdvak.

Artikel 28c, eerste lid, UBbm

Het niet of niet tijdig aan de informatieverplichting voldoen en het niet op de aangegeven wijze doen van suppletie worden ingevolge het nieuwe artikel 28c UBbm aangemerkt als een beboetbaar feit. Hiervoor kan een vergrijpboete worden opgelegd. Als de belastingplichtige weet of redelijkerwijs moet vermoeden dat de inspecteur met de onjuistheid of onvolledigheid bekend is of zal worden, heeft hij niet of niet tijdig aan zijn informatieverplichting voldaan. Het is niet de intentie dat het niet, niet tijdig of niet op de aangegeven wijze doen van een suppletie voor de vliegbelasting onder het toepassingsbereik van het strafrecht te laten vallen.

Artikel 28c, tweede lid, UBbm

De bevoegdheid tot beboeting vervalt door verloop van vijf jaren na afloop van het kalenderjaar waarin de belastingschuld is ontstaan of de teruggaaf is verleend.

Artikel VI

Het Uitvoeringsbesluit belastingen op milieugrondslag wordt met ingang van 1 januari 2027 als volgt gewijzigd:

A.

In artikel 1, eerste lid, wordt "50, zevende lid" vervangen door "50, zesde lid".

B.

In artikel b18a, eerste lid, wordt "Artikel 50, vierde lid" vervangen door "Artikel 50, derde lid".

Artikel VI, onderdelen A en B (artikelen 1 en b18a van het Uitvoeringsbesluit belastingen op milieugrondslag)

Artikel b18a van het Uitvoeringsbesluit belastingen op milieugrondslag bepaalt dat de faciliteit van artikel 50, derde lid (nieuw), Wbm enkel geldt indien degene aan wie geleverd wordt een verklaring overlegt aan diens leverancier dat die een energieopslagfaciliteit exploiteert.

Met de inwerkingtreding van de Wet beëindiging salderingsregeling per 1 januari 2027 vervalt het tweede lid van artikel 50 Wbm en worden de daaropvolgende leden vernummerd. Vanwege deze vernummering dienen de verwijzingen naar artikel 50 Wbm in artikel 1, eerste lid,

en artikel b18a, eerste lid, van het Uitvoeringsbesluit belastingen op milieugrondslag te worden gewijzigd.

Artikel VII

Het Uitvoeringsbesluit Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen wordt als volgt gewijzigd:

A.

Artikel 1 wordt als volgt gewijzigd:

1. In het eerste lid wordt na "artikelen" ingevoegd "3, derde en vierde lid," en wordt na "38" ingevoegd "en". Voort vervalt de zinsnede "en 46".
2. In het tweede lid vervallen de onderdelen c en d.

Artikel VII, onderdeel A (artikel 1 van het Uitvoeringsbesluit Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen)

De wijzigingen in artikel 1 van het UB Awir zijn technisch van aard. Ten eerste wordt in artikel 1, eerste lid, UB Awir een verwijzing ingevoegd naar artikel 3, derde en vierde lid, Awir. Deze delegatiegrondslagen zijn ingevoerd met ingang van 1 januari 2027 bij de Wet vereenvoudiging partnerbegrip toeslagen. De verwijzing is ten behoeve van de nieuwe artikelen 1bis en 1ter UB Awir, waarvoor verwezen wordt naar de toelichting op artikel VII, onderdeel B. Ten tweede vervalt in artikel 1, eerste lid, UB Awir de verwijzing naar artikel 46 Awir. Dit hangt samen met het laten vervallen van artikel 2a UB Awir, waarvoor verwezen wordt naar de toelichting bij artikel VII, onderdeel C. Ten derde vervallen de twee definitiebepalingen uit artikel 1, tweede lid, onderdelen c en d, UB Awir. Deze definities zijn op grond van de Wet codificatie uitvoeringspraktijk internationale gezinsuitkeringen (Wet CUIG) met ingang van 1 januari 2027 opgenomen in artikel 2, tweede lid, onderdelen e en f, Awir, waardoor deze definities reeds van toepassing zijn op het onderhavige besluit.

B.

Onder vernummering van artikel 1bis naar artikel 1quater worden na artikel 1 twee artikelen ingevoegd, luidende:

Artikel 1bis Uitzonderingen partnerbegrip

1. Als persoon als bedoeld in artikel 3, vierde lid, van de wet wordt aangewezen degene die op grond van artikel 3, eerste lid, van de wet als partner wordt aangemerkt en:

a. niet meer op hetzelfde woonadres als de belanghebbende in de basisregistratie personen of een daarmee naar aard en strekking overeenkomende registratie buiten Nederland staat ingeschreven en:

1°. die persoon of de belanghebbende een verzoek tot echtscheiding heeft ingediend als bedoeld in artikel 150 van Boek 1 van het Burgerlijk Wetboek;

2°. die persoon of de belanghebbende een verzoek tot scheiding van tafel en bed heeft ingediend als bedoeld in artikel 169 van Boek 1 van het Burgerlijk Wetboek;

3°. die persoon en de belanghebbende een overeenkomst hebben gesloten tot beëindiging van het geregistreerd partnerschap als bedoeld in artikel 80c, eerste lid, onderdeel c, van Boek 1 van het Burgerlijk Wetboek;

4°. die persoon of de belanghebbende een verzoek tot ontbinding van het geregistreerd partnerschap heeft ingediend als bedoeld in artikel 80c, eerste lid, onderdeel d, van Boek 1 van het Burgerlijk Wetboek.

b. is opgenomen in een verpleeghuis of verzorgingshuis vanwege medische redenen of ouderdom, indien de belanghebbende of deze persoon in enig jaar een verzoek heeft ingediend bij de Dienst Toeslagen om niet als partners te worden aangemerkt;

c. de belanghebbende in een instelling verblijft die op grond van de artikelen 1.1.1, 2.3.3 en 2.3.5 van de Wet maatschappelijke ondersteuning 2015 opvang verleent voor gevallen waarbij sprake is van een risico voor veiligheid als gevolg van huiselijk geweld, indien de belanghebbende een verzoek heeft ingediend bij de Dienst Toeslagen om deze persoon niet als partner aan te merken;

d. reeds voorafgaand aan het rechtmatig verblijf dat de belanghebbende thans houdt in de zin van artikel 8, onderdeel c of d, van de Vreemdelingenwet 2000, de echtgenoot of geregistreerd partner van de belanghebbende was en niet is ingeschreven en niet ingeschreven is geweest als ingezetene in de basisregistratie personen.

2. Als persoon als bedoeld in artikel 3, vierde lid, van de wet wordt aangewezen degene die op grond van artikel 3, eerste of tweede lid, van de wet als partner wordt aangemerkt en:

a. die een bloedverwant in de eerste graad is van de belanghebbende;

b. die een aanverwant in de eerste graad is van de belanghebbende, indien de belanghebbende of deze persoon in enig jaar een verzoek heeft ingediend bij de Dienst Toeslagen om niet als partners te worden aangemerkt;

c. voor wie de belanghebbende in enig jaar een pleegvergoeding heeft ontvangen op grond van de Wet op de jeugdzorg of de Jeugdwet, dan wel voor wie de belanghebbende in enig jaar kinderbijslag heeft ontvangen op grond van de Algemene Kinderbijslagwet, indien de belanghebbende of deze persoon in enig jaar een verzoek heeft ingediend bij de Dienst Toeslagen om niet als partners te worden aangemerkt;

d. van wie de belanghebbende aannemelijk maakt dat deze vermist is;

e. jegens wie een bevel tot gevangenneming of gevangenhouding is gegeven of die is veroordeeld tot een vrijheidsbenemende straf of maatregel, gedurende de periode dat dit bevel of die straf of maatregel ten uitvoer wordt gelegd voor zover die periode meer dan drie maanden bedraagt.

Artikel 1ter Meerdere partners op dezelfde grond

Indien meer dan een persoon op basis van dezelfde categorie, bedoeld in artikel 3, tweede lid, van de wet als partner van de belanghebbende kan worden aangemerkt, geldt als partner van de belanghebbende degene die eerder als partner van de belanghebbende is aangemerkt. Indien geen eerste partnerschap kan worden aangewezen, wordt geen van de personen op basis van deze categorie als partner van de belanghebbende aangemerkt.

Artikel VII, onderdeel B (artikelen 1bis en 1ter van het Uitvoeringsbesluit Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen)

Er worden twee nieuwe artikelen ingevoegd na artikel 1 UB Awir. Met het nieuwe artikel 1bis UB Awir wordt invulling gegeven aan de delegatiegrondslag uit artikel 3, vierde lid, Awir. In artikel 1bis UB Awir worden de gevallen beschreven waarin er geen sprake is van een partner van de belanghebbende, ondanks dat aan de voorwaarden van artikel 3, eerste of tweede lid, Awir is voldaan. Deze uitzonderingen waren tot voorheen allen op wetsniveau beschreven. De uitzonderingen waren voorheen opgenomen in artikel 3, eerste lid (onder verwijzing naar artikel 5a, eerste en vierde lid, AWR), Awir, artikel 3, vijfde, zesde en negende lid, Awir en in de artikelen 3a en Awir. Met deze verplaatsingen en herformuleringen is geen inhoudelijke wijziging beoogd. De uitzonderingen in artikel 1bis, eerste lid, UB Awir zien op de uitzonderingen die gelden voor partners op grond van artikel 3, eerste lid, Awir. De uitzonderingen in artikel 1bis, tweede lid, UB Awir gelden voor de partnerschappen op grond van artikel 3, eerste of lid, Awir.

Het nieuwe artikel 1ter UB Awir is een uitwerking van artikel 3, derde lid, Awir. Artikel 3, derde lid, Awir bevat een delegatiegrondslag om bij algemene maatregel van bestuur te bepalen wie als partner van de belanghebbende wordt aangemerkt, in de situatie dat meerdere personen als partner van de belanghebbende zouden kunnen worden aangemerkt op basis van dezelfde categorie uit artikel 3, tweede lid, Awir.

In artikel 1bis, eerste zin, UB Awir wordt geregeld dat als partner van de belanghebbende wordt aangemerkt degene met wie eerder een toeslagpartnerschap is vastgesteld. Dit ondervangt de situaties waarin reeds sprake was van een partnerschap tussen twee personen en er een of meerdere personen bij komen wonen. Het is daarvoor vereist dat het eerdere toeslagpartnerschap al eerder bij beschikking door de Dienst Toeslagen is vastgesteld. De Dienst Toeslagen zal zich inspannen om een eerder toeslagpartnerschap aan te wijzen door contact op te nemen met de burger als er in een dergelijke situatie sprake is van twijfel over de juiste toeslagpartner.

Op grond van artikel 1bis, tweede zin, UB Awir wordt indien geen eerste partnerschap kan worden aangewezen geen van de personen als partner van de belanghebbende aangemerkt. Dit is dus enkel in het geval van dat er meer dan een persoon op hetzelfde adres staat ingeschreven als de belanghebbende, waarbij meer dan een persoon op dezelfde categorie uit artikel 3, tweede lid, Awir als partner zou kunnen kwalificeren, en er sprake is van het gelijktijdig ontstaan van beide potentiële partnerschappen. Deze situatie zal zich met name voordoen wanneer meerdere mensen gezamenlijk een woning kopen en zal nog enkel de zorgtoeslag betreffen.⁸

C.

Artikel 2a vervalt.

Artikel VII, onderdeel C (artikel 2a van het Uitvoeringsbesluit Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen)

⁸ Het is niet mogelijk om meer dan één pensioenpartner te hebben, waardoor men op basis van die categorie niet toe kan komen aan artikel 1ter UB Awir. Voor het type toeslag geldt dat de huurtoeslag niet aan de orde is in deze situatie, omdat het een koophuis is. Voor het kindgebonden budget en de kinderopvangtoeslag geldt dat daar alleen recht op kan bestaan als iemand een kind heeft. Als drie mensen in een huis wonen waarvan twee met elkaar een kind hebben, dan gaat het partnerschap met de ouder van het kind echter voor op grond van artikel 3, derde lid, tweede zin, Awir en komt men niet toe aan artikel 1ter UB Awir.

Artikel 2a UB Awir komt te vervallen. Dit hangt samen met de bij de Wet CUIG gewijzigde delegatiegrondslag van artikel 46, eerste lid, Awir. Deze delegatiegrondslag bood voorheen de mogelijkheid om bij of krachtens algemene maatregel van bestuur regels te stellen over de samenloop van tegemoetkomingen met tegemoetkomingen op grond van een buitenlandse regeling of een regeling van een volkenrechtelijke organisatie. De delegatiegrondslag van artikel 46, eerste lid, Awir is gewijzigd zodat direct wordt gedelegeerd naar ministeriële regeling. Hierdoor komt artikel 2a UB Awir te vervallen.

Artikel VIII

In het Uitvoeringsbesluit Invorderingswet 1990 vervalt in artikel 7, eerste lid, „, artikel 89, tweede of derde lid, van de Wet belastingen op milieugrondslag”.

Artikel VIII (artikel 7 van het Uitvoeringsbesluit Invorderingswet 1990)

In artikel 7, eerste lid, van het Uitvoeringsbesluit Invorderingswet 1990 (UBIW 1990) wordt verwezen naar artikel 89, tweede en derde lid, van de Wet belastingen op milieugrondslag (Wbm). Artikel 89, tweede en derde lid, Wbm is echter, onder vernummering van het vierde naar het tweede lid, per 1 januari 2017 vervallen ingevolge de Fiscale vereenvoudigingswet 2017. Abusievelijk is deze wijziging niet gelijktijdig doorgevoerd in artikel 7, eerste lid, UBIW 1990. Door de eerdergenoemde wijziging van artikel 89 Wbm kan de in artikel 7, eerste lid, UBIW 1990 opgenomen verwijzing naar artikel 89, tweede en derde lid, Wbm komen te vervallen. Voor de wijziging van artikel 7, eerste lid, UBIW 1990 wordt aangesloten bij de datum waarop artikel 89 Wbm is gewijzigd, te weten 1 januari 2017. Dat betekent dat de verwijzing naar artikel 89, tweede en derde lid, Wbm in artikel 7, eerste lid, UBIW 1990 met terugwerkende kracht tot en met 1 januari 2017 komt te vervallen.

Artikel IX

Het besluit voorkoming dubbele belasting 2001 wordt als volgt gewijzigd:

A.

Aan artikel 9 wordt een lid toegevoegd, luidende:

9. In afwijking in zoverre van het eerste lid behoren door een belastingplichtige verkregen voordelen en inkomsten voor werkzaamheden verricht in zijn functie van bestuurder of commissaris van een lichaam dat inwoner is van een andere Mogendheid niet tot het buitenlandse inkomen uit werk en woning uit die Mogendheid.

Artikel IX, onderdeel A (artikel 9 van het Besluit voorkoming dubbele belasting 2001)

Het negende lid van artikel 9 Bvdb 2001 bepaalt, voor zover nodig, dat de voordelen en inkomsten verkregen voor werkzaamheden als bestuurder of commissaris niet tot het buitenlandse inkomen uit werk en woning behoren. Voor deze beloningen wordt in artikel 13b Bvdb 2001 een aparte verrekeningsbepaling opgenomen.

B.

Na artikel 13a wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 13b. Verrekening buitenlandse belasting bij bestuurders en commissarissen

1. Aan een binnenlandse belastingplichtige wordt, ter verrekening van vanwege een andere Mogendheid geheven belasting naar het inkomen, een vermindering van inkomstenbelasting verleend voor de in het inkomen uit werk en woning begrepen voordelen en inkomsten verkregen voor werkzaamheden verricht in zijn functie van bestuurder of commissaris van een lichaam dat inwoner is van een andere Mogendheid.

2. Het bedrag van de vermindering, bedoeld in het eerste lid, is het laagste van de volgende bedragen:

a. het bedrag van de in het desbetreffende jaar vanwege de andere Mogendheid geheven belasting;

b. het bedrag dat tot de belasting die in het desbetreffende jaar zonder de toepassing van dit besluit volgens de Wet inkomstenbelasting 2001 over het belastbare inkomen uit werk en woning verschuldigd zou zijn, in dezelfde verhouding staat als het bedrag van de in dat jaar volgens het eerste lid in aanmerking te nemen beloning, staat tot het noemerinkomen.

3. Artikel 10, vierde, vijfde en zevende lid, is van overeenkomstige toepassing.

4. De vermindering volgens dit artikel bedraagt, met inachtneming van de verminderingen volgens andere regelingen ter voorkoming van dubbele belasting en volgens artikel 10, ten hoogste het bedrag aan berekende belasting over het belastbare inkomen uit werk en woning.

Artikel IX, onderdeel B (artikel 13b van het Besluit voorkoming dubbele belasting 2001)

Artikel 13b Bvdb 2001 regelt de verrekening in de inkomstenbelasting van buitenlandse belasting op voordelen en inkomsten verkregen voor werkzaamheden in zijn functie van bestuurder of commissaris van buitenlandse lichamen. Gelijk aan de andere voorkomingsbepalingen in het Bvdb 2001 heeft deze bepaling geen directe werking ten opzichte van landen waarmee een bilateraal belastingverdrag op het terrein van de inkomstenbelasting is gesloten. Voorziet een dergelijk verdrag bijvoorbeeld in een vrijstelling, dan doet de onderhavige bepaling daar geen afbreuk aan.

Het eerste lid bepaalt dat voordelen en inkomsten in het buitenland aan belastingheffing onderworpen moet zijn en tevens in Nederland in de belaste grondslag van de bestuurder en/of commissaris moet zijn opgenomen om voor verrekening in aanmerking te kunnen komen. De betekenis van de term 'functie van bestuurder of commissaris' is gelijk aan de betekenis onder het reeds bestaande artikel 7:2, zeventiende lid, van de Wet IB 2001.

In het tweede lid zijn voor de verrekening twee limieten opgenomen, waarvan de laagste de maximale vermindering ter voorkoming van dubbele belasting bepaalt. De eerste limiet is opgenomen in onderdeel a en betreft de in het desbetreffende jaar vanwege een andere Mogendheid geheven belasting. De tweede limiet is opgenomen in onderdeel b en ziet op de Nederlandse belasting die over de opbrengsten wordt geheven. Doel van deze limiet is te voorkomen dat de verrekening die wordt gegeven meer bedraagt dan het bedrag aan belasting dat Nederland over de inkomsten heft.

Het derde lid bepaalt dat het vierde, vijfde en zevende lid, van artikel 10 Bvdb 2001 van overeenkomstige toepassing zijn. Die bepalingen zijn relevant voor het vaststellen van de hierboven beschreven limieten.

Tot slot geldt dat de te verrekenen buitenlandse belasting niet meer kan bedragen dan de verschuldigde Nederlandse belasting over het totale inkomen uit werk en woning, nadat dit is verminderd met de verminderingen uit hoofde van andere regelingen ter voorkoming van dubbele belasting en artikel 10 Bvdb 2001.

C.

Na artikel 14a wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 14b. Voortwenteling van niet verrekende belasting bij bestuurders en commissarissen

1. Het bedrag van de in een jaar vanwege andere Mogendheden geheven belasting, bedoeld in artikel 13b, dat door de toepassing van het tweede lid, onderdeel b, of het vierde lid van dat artikel, niet leidt tot een vermindering van inkomstenbelasting over dat jaar, wordt aangemerkt als vanwege andere Mogendheden geheven belasting van het daaropvolgende jaar. Deze voortwenteling vindt alleen plaats indien het naar het volgend jaar over te brengen bedrag door de inspecteur is vastgesteld bij voor bezwaar vatbare beschikking.

2. Artikel 14, tweede en derde lid, is van overeenkomstige toepassing.

Artikel IX, onderdeel C (artikel 14b van het Besluit voorkoming dubbele belasting 2001)

Het kan zich voordoen dat de buitenlandse belasting niet of niet geheel kan worden verrekend met de inkomstenbelasting, bijvoorbeeld door de werking van de tweede limiet van artikel 13b Bvdb 2001, tweede lid, onderdeel b. Artikel 14b Bvdb 2001 regelt voor die gevallen de voortwenteling van niet verrekende belasting voor voordelen en inkomsten verkregen voor werkzaamheden als bestuurder of commissaris. Het eerste lid bepaalt dat voortwenteling alleen plaatsvindt indien het naar het volgend jaar over te brengen bedrag door de inspecteur is vastgesteld bij voor bezwaar vatbare beschikking. Het tweede lid bepaalt dat het tweede en derde lid van artikel 14 Bvdb 2001 van overeenkomstige toepassing zijn.

D.

In artikel 36a, vijfde lid, wordt "de artikelen 36 en 36c" vervangen door "de artikelen 36, 36c en 36d".

Artikel IX, onderdeel D (artikel 36a van het Besluit voorkoming dubbele belasting 2001)

De wijziging in artikel 36a, vijfde lid, Bvdb 2001 houdt verband met het opnemen van artikel 36d Bvdb 2001. De wijziging van artikel 36a, vijfde lid, Bvdb 2001 is nodig omdat de geheven buitenlandse (bron)belasting op verschillende typen inkomsten volgens een vaste rangorde wordt verrekend met de Nederlandse vennootschapsbelasting. Met de aanpassing van de in artikel 36a, vijfde lid, Bvdb 2001 opgenomen verwijzing wordt geregeld dat de buitenlandse belasting geheven over voordelen en inkomsten verkregen voor werkzaamheden als bestuurder of commissaris voor de toepassing van die rangorderegels wordt gelijkgesteld met de geheven

buitenlandse (bron)belasting op dividenden, rente en royalty's en geheven bronbelasting op sporters- en artiesteninkomen.

E.

Na artikel 36c wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 36d. Verrekening buitenlandse belasting bij bestuurders en commissarissen in de vennootschapsbelasting

1. Aan een binnenlandse belastingplichtige wordt, ter verrekening van vanwege een andere Mogendheid geheven belasting, een vermindering van vennootschapsbelasting verleend voor in de winst, maar niet in de winst uit een andere staat, bedoeld in artikel 15e, tweede lid, van de Wet op de vennootschapsbelasting 1969, begrepen voordelen en inkomsten verkregen voor werkzaamheden verricht in zijn functie van bestuurder of commissaris van een lichaam dat inwoner is van een andere Mogendheid, mits die voordelen en inkomsten zijn onderworpen aan een belasting naar de winst die vanwege de andere Mogendheid, al dan niet aan de bron, wordt geheven.

2. Het bedrag van de vermindering, bedoeld in het eerste lid, is het laagste van de volgende bedragen:

a. het bedrag van de in het desbetreffende jaar vanwege andere Mogendheden geheven belasting;

b. het bedrag van de in dat jaar volgens het eerste lid in aanmerking te nemen beloningen, vermenigvuldigd met het percentage van het hoogste tarief, bedoeld in artikel 22 van de Wet op de vennootschapsbelasting 1969.

3. Bij de toepassing van het tweede lid, onderdeel b, worden de voordelen en inkomsten verminderd met de daarmee verband houdende kosten. Tot de kosten, bedoeld in de eerste zin, behoren ook de kosten die een met de belastingplichtige verbonden lichaam als bedoeld in artikel 10a, vierde lid, van de Wet op de vennootschapsbelasting 1969 of een met de belastingplichtige verbonden natuurlijk persoon als bedoeld in artikel 10a, vijfde lid, van de Wet op de vennootschapsbelasting 1969 heeft gemaakt en die bij het bepalen van de in Nederland belastbare winst of het in Nederland belastbare inkomen van dat verbonden lichaam, onderscheidenlijk die natuurlijk persoon, in aftrek zijn gekomen.

4. Artikel 16 is van overeenkomstige toepassing, met dien verstande dat daarbij voor dividenden, interest of royalty's wordt gelezen: voordelen en inkomsten verkregen voor werkzaamheden verricht in zijn functie van bestuurder of commissaris.

5. De vermindering volgens dit artikel bedraagt, met inachtneming van de verminderingen volgens andere regelingen ter voorkoming van dubbele belasting, ten hoogste het bedrag aan belasting dat volgens de Wet op de vennootschapsbelasting 1969 verschuldigd is.

Artikel IX, onderdeel E (artikel 36d van het Besluit voorkoming dubbele belasting 2001)

Met de introductie van artikel 36d wordt een specifieke regeling voor de verrekening van buitenlandse belasting op voordelen en inkomsten verkregen voor werkzaamheden als bestuurder of commissaris in de Wet Vpb 1969 opgenomen. Artikel 36d Bvdb 2001 heeft een met de artikelen 36, 36a en 36c Bvdb 2001 overeenkomende systematiek.

Het eerste lid bepaalt dat het moet gaan om in de winst begrepen voordelen en inkomsten verkregen voor werkzaamheden verricht in zijn functie van bestuurder of commissaris van een lichaam dat inwoner is van een andere Mogendheid. Het gaat hier om dezelfde werkzaamheden als waarop artikel 13b Bvdb 2001 ziet. Een vermindering wordt alleen verleend indien voordelen en inkomsten zijn onderworpen aan een belasting naar de winst die vanwege de andere Mogendheid, al dan niet aan de bron, wordt geheven.

In het tweede lid zijn voor de verrekening twee limieten opgenomen, waarvan de laagste de maximale vermindering ter voorkoming van dubbele belasting bepaalt. De eerste limiet is opgenomen in onderdeel a en betreft de in het desbetreffende jaar vanwege andere Mogendheden geheven belasting. De tweede limiet is opgenomen in onderdeel b en ziet op de Nederlandse belasting die over de opbrengsten wordt geheven. Doel van deze limiet is te voorkomen dat de verrekening die wordt gegeven meer bedraagt dan het bedrag aan belasting dat Nederland over de inkomsten heft.

Het derde lid ziet op de bij de toepassing van de tweede limiet in aanmerking te nemen kosten. Bij de berekening van de vermindering worden kosten in aanmerking genomen die verband houden met de voordelen en inkomsten verkregen voor werkzaamheden verricht in zijn functie van bestuurder of commissaris van een lichaam dat inwoner is van een andere Mogendheid. Tot dergelijke kosten behoren ook de kosten die een met de belastingplichtige verbonden lichaam of een met de belastingplichtige verbonden natuurlijk persoon heeft gemaakt en die bij het bepalen van de in Nederland belastbare winst of het in Nederland belastbare inkomen van dat verbonden lichaam of van die natuurlijke persoon in aftrek zijn gekomen.

Het vierde lid bepaalt dat geen recht op verrekening bestaat indien de belastingplichtige niet de uiteindelijk gerechtigde is tot de voordelen en inkomsten verkregen voor werkzaamheden verricht in zijn functie van bestuurder of commissaris.

Het vijfde lid bepaalt dat de vermindering, met inachtneming van de verminderingen volgens andere regelingen ter voorkoming van dubbele belasting (waaronder begrepen de artikelen 36, 36a en 36c Bvdb 2001), nooit meer kan bedragen dan de belasting die volgens de Wet Vpb 1969 verschuldigd is. De verrekening kan dus niet leiden tot een negatief bedrag aan verschuldigde belasting. Ook volgt uit het vijfde lid de rangorde voor verrekening van de geheven buitenlandse (bron)belasting met de vpb.

F.

In artikel 37 wordt "de artikelen 36, 36a en 36c" vervangen door "de artikelen 36, 36a, 36c en 36d" en wordt "artikel 36a, tweede lid, onderdeel b, of vijfde lid, onderscheidenlijk door de toepassing van artikel 36c, tweede lid, onderdeel b, of vijfde lid" vervangen door "artikel 36a, tweede lid, onderdeel b, of vijfde lid, artikel 36c, tweede lid, onderdeel b, of vijfde lid, onderscheidenlijk door de toepassing van artikel 36d, tweede lid, onderdeel b, of vijfde lid".

Artikel IX, onderdeel F (artikel 37 van het Besluit voorkoming dubbele belasting 2001)

De aanpassing van artikel 37 Bvdb 2001 regelt in de sfeer van de vennootschapsbelasting de voortwenteling van door de toepassing van artikel 36d, tweede lid, onderdeel b, of vijfde lid, Bvdb 2001 niet verrekende buitenlandse (bron)belasting over voordelen en inkomsten verkregen

voor werkzaamheden verricht in de functie van bestuurder of commissaris van een lichaam dat inwoner is van een andere Mogendheid. Het bedrag van de in dit verband niet verrekenende buitenlandse (bron)belasting wordt zelfstandig vastgesteld. Dat wil zeggen: los van de voort te wentelen bedragen die hun oorsprong vinden in toepassing van de artikelen 36, 36a of 36c Bvdb 2001. Voor de voortwenteling van niet verrekenende buitenlandse (bron)belasting is vereist dat het naar het volgende jaar over te brengen bedrag door de inspecteur bij voor bezwaar vatbare beschikking is vastgesteld. Dit volgt uit artikel 44 Bvdb 2001.

G.

Artikel 38 komt te luiden:

Artikel 38. Kostenaf trek

Op schriftelijk verzoek van de belastingplichtige blijft artikel 36, artikel 36c of artikel 36d buiten toepassing voor de in een jaar genoten dividenden, interest en royalty's, bedoeld in artikel 36, en voor de daarover vanwege ontwikkelingslanden geheven belasting, de in een jaar genoten voordelen en inkomsten uit persoonlijke werkzaamheden verricht door een artiest of sportbeoefenaar, bedoeld in artikel 36c, en voor de daarover vanwege andere Mogendheden geheven belasting, onderscheidenlijk de verkregen voordelen en inkomsten, bedoeld in artikel 36d, en voor de daarover vanwege andere Mogendheden geheven belasting.

Artikel IX, onderdeel G (artikel 38 van het Besluit voorkoming dubbele belasting 2001)

Met de wijziging van artikel 38 Bvdb 2001 wordt de mogelijkheid geboden om ook ten aanzien van geheven buitenlandse (bron)belasting die drukt op voordelen en inkomsten verkregen voor werkzaamheden verricht in de functie van bestuurder of commissaris te kunnen opteren voor kostenaf trek. Door deze wijziging blijft artikel 36d Bvdb 2001 buiten toepassing indien de belastingplichtige daarom verzoekt. Het gescheiden toepassen van de verrekening van buitenlandse (bron)belasting op voordelen en inkomsten verkregen voor werkzaamheden verricht in de functie van bestuurder of commissaris werkt door naar de mogelijkheid van kostenaf trek. Het is dus mogelijk dat een belastingplichtige in relatie tot artikel 36 Bvdb 2001 kiest voor kostenaf trek en voor artikel 36d Bvdb 2001 ervoor kiest de in dat artikel geregelde verrekening toe te passen. De belastingplichtige kan hier in de aangifte om verzoeken. De keuzemogelijkheid geldt voor het betreffende jaar. Hieronder valt niet het bedrag van de geheven buitenlandse (bron)belasting die met toepassing van artikel 37 Bvdb 2001 is voortgewenteld naar dat jaar. Zodra de buitenlandse (bron)belasting in een bepaald jaar niet verrekend kan worden en er voor dat jaar geen verzoek wordt gedaan, kan dus geen kostenaf trek in latere jaren voor deze doorgeschoven (bron)belasting meer plaatsvinden. Evenmin is het mogelijk om een deel van de buitenlandse (bron)belasting te verrekenen en voor de rest om kostenaf trek te verzoeken. De keuze voor kostenaf trek dient jaarlijks te worden gemaakt. De keuze kan nog worden gemaakt of herzien zolang de aanslag nog niet onherroepelijk vaststaat.

H.

In artikel 46, eerste lid, wordt "artikel 36, artikel 36a, onderscheidenlijk artikel 36c" vervangen door "artikel 36, artikel 36a, artikel 36c, onderscheidenlijk artikel 36d".

Artikel IX, onderdeel H (artikel 46 van het Besluit voorkoming dubbele belasting 2001)

De wijziging van artikel 46 Bvdb 2001 houdt verband met de introductie van artikel 36d in het Bvdb 2001. In artikel 46 Bvdb 2001 wordt ook een verwijzing naar artikel 36d Bvdb 2001 opgenomen. Artikel 46 Bvdb 2001 gaat de handel in vennootschappen met nog gestalde buitenlandse winst of nog te verrekenen buitenlandse (bron)belasting tegen. Dat artikel voorkomt dat de voortwentelingsregeling van toepassing is indien het uiteindelijke belang in de belastingplichtige in belangrijke mate is gewijzigd. Om vast te stellen of het uiteindelijke belang in belangrijke mate is gewijzigd, wordt een vergelijking gemaakt tussen het oudste jaar waarvan, kort gezegd, nog een te verrekenen bedrag openstaat, en het jaar waarin een wijziging plaatsvindt. Met deze wijziging van artikel 46 Bvdb 2001 bestrijdt dat artikel ook de handel in vennootschappen met nog te verrekenen (bron)belasting die drukt op voordelen en inkomsten verkregen voor werkzaamheden verricht in de functie van bestuurder of commissaris waarbij die beloningen opkomen in de vennootschap.

Artikel X

Het Algemeen douanebesluit wordt als volgt gewijzigd:

A.

Artikel 3:1 wordt als volgt gewijzigd:

- a. Onderdeel f vervalt, onder verlettering van onderdeel g tot f.
- b. In onderdeel f (nieuw) vervalt „, als restitutie of onder welke benaming ook,“.

Artikel X, onderdelen A en B (de artikelen 3:1 en 3:3 van het Algemeen douanebesluit)

Hoofdstuk 3 Adb heeft betrekking op douaneregels met betrekking tot landbouwproducten. In de nota van toelichting bij het onderhavige besluit is toegelicht dat het uitvoerrestitutiestelsel voor de EU, waaronder het stelsel van restituties bij uitvoer van landbouwproducten, is vervallen met ingang van 27 december 2023. De in artikel 3:1 Adb opgenomen begripsbepaling voor 'restitutie' (onderdeel f) vervalt. Artikel 3:1, onderdeel g, Adb wordt verletterd tot onderdeel f. In artikel 3:1, onderdeel f (nieuw), Adb, dat ziet op een begripsbepaling voor 'subsidie' vervalt „, als restitutie of onder welke benaming ook,“. De begripsbepaling 'subsidie' en 'restitutie' zijn bij de totstandkoming van hoofdstuk 3 opgenomen, omdat de begrippen in de praktijk gemakkelijk door elkaar werden gebruikt. Die onduidelijkheid is er niet meer. Daarom kan het benoemen van het begrip restitutie en de daaraan gekoppelde toevoeging 'of onder welke benaming ook' in de begripsbepaling 'subsidie' vervallen.

Artikel 3:3 Adb ziet op het toekennen van bevoegdheden met betrekking tot restitutie of subsidie ter zake van de uitvoer onderscheidenlijk de invoer van landbouwproducten aan de Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (de Minister van LNV). De op grond van artikel 3:3, onderdelen a en d, Adb aan de Minister van LNV toegekende bevoegdheden hebben betrekking op het uitvoerrestitutiestelsel voor landbouwproducten⁹ en worden daarom niet meer toegepast. Daarom vervalt artikel 3:3, onderdelen a en d, Adb. Artikel 3, onderdelen b en c, Adb

⁹ Artikel 3:3, onderdeel a, Adb ziet op de bevoegdheid om PM. Artikel 3:3, onderdeel d, Adb, ziet op de bevoegdheid om PM.

wordt verletterd tot artikel 3, onderdelen a en b, Adb. Artikel 3, onderdeel b (nieuw), Adb heeft betrekking op de bevoegdheid voor de Minister van LNV om regels te stellen met betrekking tot de aanspraak op restitutie of subsidie en daarmee samenhangende bevoegdheden. Nu het uitvoerrestitutiestelsel is vervallen, kan 'restitutie of' vervallen. Ook wordt in artikel 3, onderdeel b (nieuw), Adb geregeld dat de bevoegdheid om regels te stellen met betrekking tot de wijze van verstrekking van restituties wordt vervangen door de bevoegdheid om regels te stellen met betrekking tot de wijze van verstrekking van subsidies.

B.

Artikel 3:3 wordt als volgt gewijzigd:

1. De onderdelen a en d vervallen, onder verlettering van de onderdelen b en c tot a en b.
2. In onderdeel b (nieuw) vervalt "restitutie of" en wordt "restituties" vervangen door "subsidies".

Artikel XI

Het Uitvoeringsbesluit accijns wordt als volgt gewijzigd:

A.

In artikel 42, onderdeel a, wordt na "19a," ingevoegd "20, tweede lid,".

Artikel XI, onderdeel A (artikel 42 van het Uitvoeringsbesluit accijns)

Artikel 20, tweede lid, van het Uitvoeringsbesluit accijns (UBA) bevat een specifieke verplichting voor de toepassing van de vrijstelling voor minerale oliën die worden gebruikt voor de aandrijving van schepen of als scheepsbehoeften aan boord van schepen, andere dan pleziervaartuigen, namelijk de verplichting dat deze oliën zijn voorzien van twee herkenningmiddelen. Zo dient het herkenningmiddel ACCUTRACE™ PLUS aan de minerale olie te worden toegevoegd. Daarnaast moet een bepaalde hoeveelheid kleurstof worden toegevoegd.

Artikel 42, onderdeel a, UBA bevat de strafbaarstelling van het niet-naleven van de op grond van dat besluit geldende verplichtingen die in genoemd onderdeel a zijn opgesomd.

Met de onderhavige wijziging wordt een verwijzing naar artikel 20, tweede lid, UBA ingevoegd in de in genoemd onderdeel a opgenomen opsomming van strafbare overtredingen waarvoor een geldboete van de derde categorie van toepassing is. Voor de achtergrond hiervan wordt verwezen naar de algemene toelichting.

Artikel XII

In het Uitvoeringsbesluit accijns wordt in artikel 23a, tweede lid, "artikel 50, derde lid" met ingang van 1 januari 2027 vervangen door "artikel 50, tweede lid".

Artikel XII (artikel 23a van het Uitvoeringsbesluit accijns)

Artikel 23a van het Uitvoeringsbesluit accijns regelt de teruggaaf van accijns voor minerale oliën die worden gebruikt voor het opwekken van elektriciteit in een installatie met een elektrisch

vermogen van minimaal 60 kilowatt. Eén van de voorwaarden voor de teruggaaf is dat de opgewekte elektriciteit in de heffing van energielasting wordt betrokken, overeenkomstig artikel 50 Wbm.

Met de inwerkingtreding van de Wet beëindiging salderingsregeling per 1 januari 2027 wordt het derde lid van artikel 50 Wbm vernummerd tot tweede lid. De verwijzing in artikel 23a van het Uitvoeringsbesluit accijns wordt hierop aangepast.

Artikel XIII

In het Uitvoeringsbesluit verbruiksbelasting van alcoholvrije dranken vervalt artikel 30, vijfde lid.

Artikel XIII (artikel 30 van het Uitvoeringsbesluit verbruiksbelasting van alcoholvrije dranken)

Artikel 30, eerste lid, van het Uitvoeringsbesluit verbruiksbelasting van alcoholvrije dranken (UB VAD) regelt dat een vergunning kan worden verleend om een particulier douane-entrepot voor de opslag van alcoholvrije dranken aan te wijzen als inrichting voor de verbruiksbelasting. Artikel 30, vijfde lid, UB VAD regelt dat alcoholvrije dranken op verzoek aangemerkt kunnen worden als voorhanden te zijn in een particulier douane-entrepot waarvoor een dergelijke vergunning is verleend, indien deze alcoholvrije producten in de administratie van de inrichting dan wel van het douane-entrepot zijn opgenomen. De vervoersafdrachten worden dan, in afwijking in zoverre van artikel 2, derde lid, UB VAD, voorzien van de verklaring dat de goederen in de administratie zijn opgenomen.

Een vergelijkbare bepaling was opgenomen in het Uitvoeringsbesluit Accijns (UBA).¹⁰ Die bepaling is met ingang van 1 april 2010 vervallen, omdat bleek dat er in de praktijk geen behoefte aan de bepaling was.¹¹ Het UB VAD wordt nu op overeenkomstige wijze aangepast, omdat er ook met betrekking tot de verbruiksbelasting op alcoholvrije dranken in de praktijk geen behoefte meer is aan een dergelijke bepaling.

Artikel XIV

1. Dit besluit treedt in werking met ingang van 1 januari 2027, met dien verstande dat:
 - a. artikel I, onderdeel C, terugwerkt tot en met 5 juli 2025;
 - b. artikel II, onderdeel A, terugwerkt tot en met 1 juli 2023;
 - c. artikel II, onderdeel B, terugwerkt tot en met 1 januari 2025;
 - d. artikel VIII terugwerkt tot en met 1 januari 2017;

Artikel XIV (inwerkingtreding)

Het onderhavige besluit treedt in werking met ingang van 1 januari 2027. Voor een aantal wijzigingen is in een inwerkingtreding met terugwerkende kracht of een afwijkende datum van

¹⁰ Artikel 39, vijfde lid, UBA, zoals dat luidde op 31 maart 2010.

¹¹ Artikel I, onderdeel JJ, onder 3, van het Besluit van 23 december 2009, houdende aanpassing van het Uitvoeringsbesluit accijns (Stb. 2009, 614).

inwerkingtreding voorzien. Waar dit het geval is, is dat toegelicht bij de toelichting op de betreffende onderdelen.

Artikel XV

Dit besluit wordt aangehaald als: Fiscaal verzamelbesluit 2026.

CONCEPT